

Telefondaki Ses

— ali-kaya · 30 Eylül 2010

TELEFONDAKİ SES -I- demek unutmamışım sesini yıllar yılı şimdi yeniden yaşıyorum gençliğimi, baharımı en son giderken bir yedi otuz beş otobüsünden yaşlı gözlerle el sallayışımı unutmamışım sesinle yeniden canlandı hatıralarım yeniden yaşadım sabahladığım geceleri ıslak kaldırımlarda sarhoş dolaştım ve şarkımızı mırıldandım "güçsüzlük bu" diyorsun telefonda "seni aramam yanıştı" diyorsun sonra nedense gülüyor gülüyorsun bu gülüşün ağlar gibi içimi yakıyor kanım donuyor, gözlerim buğulanıyor ne sesin, ne gülüşün hiçbir şey avutmuyor artık beni alıp götürdüğün gençliğime acı dolu yıllarıma yanıyorum şimdiyse saçlarım ağarmış küllenmiş yürek yaralarım buruk, acımsı bir tadı kalmış tortulu bir şarap gibi yaşadıklarımın ahizeyi tutarken sesin titriyor biliyorum dudakların titriyor ağlamaklı belki damlalar süzülüyor yanaklarından yüreğin iki taş arasında kalmış gibi eziliyor eziliyor bütün bunların ne önemi var ne ben geri dönebilirim ne de sen ellerinle hoyratça buruşturup attığın gençliğimi geri getirebilirsin haydi çık, git yaşamımdan kulaklarımdaki ses ve gözlerimdeki resim sen değilsin seni dipsiz kuyulara attım çöken toprakların altına gömdüm unuttum seni seni unuttum -II- unuttum seni diyorumya aldırma sen ah, seni bir unutabilsem sen içimde hala kanayan bir yarasın bazan bir şarkısın, bazan bir şiirsin dudaklarımda bazan bir kuş olur gökyüzümde kanat çıpparsın bazan bir çiçek olur bahçemde açarsın öyle doluyum ki seninle gözlerimde hep sen varsın aklımda, kalbimde hep sen geri gelsen diyorum yeniden başımda bahar rüzgarları esse açılrsa açılmayan çiçeklerim kelebekler uçuşsa rengarenk bahçemizde